

forbedring, og så siger, at det skal betinges af, at der er nogle andre direktiver, som samtidig også bliver lavet om. Sådan foregår lovgivningen jo heller ikke her i Folketingssalen.

Der er en forbedring i udsætningsdirektivet, men som jeg sagde til hr. Keld Albrechtsen, er det jo faktisk sådan, at man i Ministerrådet har vedtaget nye komitologiregler. Jeg mener, det er her, vi skal bruge det som løftestang til at prøve at forbedre de allerede eksisterende direktiver, hver gang de kommer til revision.

Det er en klar tilkendegivelse af, at i det omfang, der kommer gamle direktiver til behandling igen, som skal køre efter nye komitologiregler, skal vi sikre os, at Ministerrådet har indflydelse.

Om det her med minimumsreglerne: Der er problemet jo, hvis vi f.eks. taler om korn, om ting ude på markerne, at vindene jo altså ikke respekterer landegrænser, så Østrig eller Danmark kan sådan set gøre, som de vil. Men hvis de omkringliggende lande gør, som de vil, har vi præcis det samme problem, fordi så smitter tingene, om man så må sige, hen over landegrænserne via vinden.

Derfor mener jeg ikke, at det er en særlig fornuftig strategi at køre sådan isolationspolitik. Vi kommer allerlængst med at have fælles EU-regler, fordi heller ikke vinden respekterer landegrænser.

Jørn Jespersen (SF):

ISF er vi meget imod den måde, som gensplejsning i dag anvendes til at fremstille fødevarer på. Det er vi, fordi vi er af den overbevisning, at man ikke kender de langsigtede miljøkonsekvenser, f.eks. en risiko for en øget anvendelse af sprøjtemidler.

Det er vi også, fordi den måde, man i dag bruger gensplejsningsteknologien på, truer med at indskrænke den naturlige artsvariation i vores afgrøder. Vi er nervøse for, at landbruget bliver totalt afhængigt af nogle få multinationale firmaer. Og vi mener heller ikke, at de sundhedsrisici, som der er peget på, er belyst grundigt nok, f.eks. spørgsmålet om allergi.

Når vi så samtidig konstaterer, at det er meget svært at få øje på nogen egentlig samfundsnytte ved de produkter, som hidtil er blevet søgt om godkendelse til, så kommer vi frem til den konklusion, at der er noget helt galt med den måde, som tingene kører på.

Vi afviser ikke gensplejsningen som teknologi. Vi er faktisk åbne over for andre anvendel-

ser end dem, vi har set eksempler på, f.eks. sygdomsresistente planter, planter, som binder kvælstof osv. Vi konstaterer bare, at det ikke er den slags ting, teknologien hidtil har været anvendt til. Den har været styret af nogle få multinationale selskaber, deres kommercielle interesser og ikke af samfundsnytte.

Derfor ser vi det på den måde, at de aktuelle opgaver til dels består i at støtte miljøministeren i at kræve et moratorium. Vi synes, der ligger en stor opgave i at sikre en totalt konsekvent gennemført mærkning af alle fødevarer, som er produceret ved hjælp af gensplejsning, ikke blot som i dag dem, hvor man kan påvise og måle et indhold af GMO'ere, men alle, der er produceret ved hjælp af gensplejsningsteknologien. Det mener vi, fordi vi synes det er vigtigt at sikre forbrugerne total valgfrihed, også i forhold til selve produktionsmåden og ikke kun det endelige produkt.

Det er jo en tankegang, som er helt parallel i forhold til den økologiske produktion, hvor man heller ikke i alle tilfælde kan måle forskelle på slutproduktet, men hvor forbrugerne tager stilling til den måde, varerne er produceret på: brug af sprøjtemidler, kunstgødning, husdyrvelfærd osv., og vi synes, det er helt rimeligt, at moderne forbrugere får valgmuligheder i forhold til produktionsmåden.

Endelig lægger vi så megen vægt på, at vi får en god, progressiv revision af udsætningsdirektivet i forlængelse af det beslutningsforslag, vi stillede i sidste samling, beslutningsforslag nr. B 25.

Vi lægger vægt på, at beslutningsproceduren, som det er blevet nævnt, bliver ændret i demokratisk retning. Vi lægger vægt på, at de vurderingskriterier, der er i bilagene med henblik på eventuelt at afvise en ansøgning, både bygger på en samfundsmæssig behovsvurdering og også indeholder socioøkonomiske forhold, afhængighedsforhold og forsigtighedsprincippet. Det er ikke tilstrækkelig sikret i direktivet, som det er i dag, og det bør det være.

Vi lægger vægt på, at de langsigtede miljøkonsekvenser indgår i beslutningen om at godkende nye produkter; det gør det ikke i tilstrækkeligt omfang i dag.

Vi lægger vægt på offentlighed i beslutningsprocessen, og vi lægger som sagt vægt på mærkning hele vejen igennem, også af foder og produkter, der er produceret på grundlag af gensplejset foder.